

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

לז. תורה אור השלם

1. שם בנימין צעיר רום שרי יהודה רגמתי שרי זבילן שרי נפתלי תהלים סו כח
2. לבנימין אמר יודי וי שכן לבטח יצילי חפץ יצילי כל ידיו וכן בחפיו שכן דברים לוי יב
3. סבבני בכחש אפרים ובמקרה בית ישראל ויודעה עד דך עם אל וגם קדושים נאמן. הושע יב א
4. הושיעני אלהים כי באו מיס עד נפש: תהלים סו ב
5. אל תשטמי שבלת מיס ואל תבלעני מצולה ואל תאטר יצילי באר תהלים סט טו
6. ויאמר יי משה מה תצנע אלי דבר אל בני ישראל וישע: שמות יד טו
7. היתה יהודה לקרשי תשאל ממשלותיו: תהלים קיד ב
8. אלה יפחדו לברך את העם על הרי גרזים בערבת את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויהוסף ובנימין: דברים כו יב
9. ונתת על המערכת לבנה וכה ויהיה ללחם לאוקרה אשה לוי: ויקרא כז ד
10. ושמעו שם את ארון העדות וסבת על הארץ את הפרכת: שמות ג ג

ואשפיזן לגבורה. שנית קדשי הקדשים בני בחלקו: כחש אפרים. שיראו לסמוך עליו וכחשו באמונתם: רד עם אל. ירד ניס על שבתם בהקב"ה: ישראל ממשלו. דיהודה שמתקדש למשול בהן: שכבר נאמר לוי למעלה. משה כחש במורה אלה יעמדו לצדק וגו' שמעון לוי יהודה: שכבר נאמר לוי למטה. בספר יהושע (ח) דכתיב וכל ישראל חקניו עומדים מזה ומזה לארץ נגד הכהנים והלוים אלמא הכהנים ולוים למטה היו: הראוי לשרת. לשאת את הארון דהיינו מן שלשים ועד כן חמשים: למטה. אלל הארון: אלו ואלו. ישראל ולוים למטה היו דכתיב בספר יהושע: על הר גרזים ועל הר עיבל. שכתב משה במורה על קפץ נחשון בן עמינדב ויורד לים תחילה שבוטחו בכחש אפרים ובמורה בית ישראל ויהודה עוד רד עם אל ועליו מפרש בבבלי יהושעני אלהים כי באו וגו' עד נפש מבעתי ביון מצולה ואין מעמד וגו' אל תשטמי שבולת מיס ואל תבלעני מצולה וגו' באותה שעה היה משה מאריך בתפלה אמר לו הקב"ה ידידי טובעים ביס ואתה מאריך בתפלה לפני אמר לפניו רבונו של עולם ומה בירי לעשות אמר לו דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה את ירך וגו' לפיכך זכה יהודה לעשות ממשלה בישראל ממשלותיו מה מעם יהודה לקדשו וישראל ממשלותיו משום דהים ראה וינוס תניא רבי אליעזר בן יעקב אומר אי אפשר לומר לוי למטה שכבר נאמר למעלה ואי אפשר לומר למעלה שכבר נאמר למטה הא כיצד וקני בהונה ולויה למטה והשאר למעלה רבי יאשיה אומר כל הראוי לשרת למטה והשאר למעלה רבי אומר אלו ואלו למטה הן עומדים הפכו פניהם כלפי הר גרזים ופתחו בברכה כלפי הר עיבל ופתחו בקללה מאי ע"ל על בסמוך כדתניא ונתת על המערכת לבונה וכה רבי אומר ע"ל על בסמוך אתה אומר על בסמוך או אינו אלא על ממש כשהוא אומר וסכות על הארון: הוי אומר על בסמוך: הפכו פניהם כלפי הר גרזים ופתחו בברכה כו': תנו רבנן ברוך בכלל ברוך בפרט ארור בכלל ארור בפרט וללמוד וללמוד לשמור ולעשות הרי ארבע

ההיו שרי יהודה רגמתי רוגמין אותן. כך שניה כרייתא במילתין משל למה הדבר דומה למלך כשזר ודס שהיו לו שני בניס אחד גדול ואחד קטן אמר לקטן העמיני עם הנך החמה אמר לגדול העמיני נג' שעות כל הקטן להעמידו עם הנך החמה ולא הניחו גדול אמר לו לא אמר לי אלא ע"ג שעות והקטן אמר לא אמר לי אלא עד הנך החמה ממך שהיו עומדים להזנין ונער אביהו אמר להן בניי מכל מקום שניכס לא כיוונתם אלא לכדוי אף אי לא אפקת את סכרס מזה שכן נעלו שצטו של צנימן שירד תחילה לים ששרתה שכינה בחלקו שנאמר וכו' ומה שכן נעלו שצטו של יהודה וזה למכות שנאמר שרי יהודה רגמתי און רגמתי אלא מלכות מלכות שנאמר צלדין אמר בלשנך והלנישו לדינאל ארגונא (דעילא ה:)

אי אפשר לומר ר"ש אומר שמעון וכו' ירושלמי ר"ש אומר שמעון וכו' מה שמעון כולו למעלה אף לוי כולו למעלה מה אנו מקיים הדין מניה נגד הכהנים והלוים כדאמר ר' יהושע בן לוי נעשרים וארבעה מקומות הכהנים נקראו לים זה אחד מהן והכהנים הלוים בני צדוק (יממות פו):

מאי ע"ל על בסמוך כדתניא רבי אומר וכו'. האי דלא מייתי ממניין דפרק שמי הלחם (מנחות ז.) אלא שאלו אומר שם היו נותניו צויי לבונה של לחם הפנים ואעפמיס ריות כאלמנע קאי שהיו נותניו צויי לבונה של לחם הפנים אמרו לו והלא כבר נאמר ונתת על המערכת לבונה וזה אמר להם והלא כבר נאמר ועליו מטה מנשה יס לומר משום דכרייתא אפרש כהדיא על בסמוך ונראה אפי' רבי מאיר ור' יהודה דפליגי התם אלא שאלו ואמרי על ממש והכי משמע נמי דהקומץ רבה (שס ז.) כל איכא דאיכא למימר על ממש דאמרי וינעל ממסן דעבי שס רבי יתכן איברים שסדרן צדידי מערבה מהו איכא דמאן דלמר על ממש לא חביבי לך דעל העטים כתיב (ויקרא) הכא כולי עלמא מודו דעל בסמוך ולא אמרי המדברין על הר עיבל כדאמרין כירושלמי יכול אלו שבהר גרזים היו אומרים צרות ואלו שבהר עיבל היו אומרים קללות תלמוד לומר הברכות והקללות אלו ואלו היו אומרים הזאת לא גרס ליה הכא: צרות ואלו אלו אומרים קללות יכול אלו שבהר גרזים היו עונין אחר ארבעים הברכות אמן ואלו שבהר עיבל היו עונין אחר הקללות אמן מיל וענו כל העם ואמרו אמן אלו ואלו היו עונין אחר הברכות והקללות אמן הא כיצד נשעה שהיו אומרים צרות היו הופסין פניהם וכו' ופלוגתא דרבי יוחנן וריש לקיש דפליגי דפרק המורה (שס דף עח.) השוחט את המורה לפני ולחמה חוץ לחומה וכן דפרק תמיד נשחט (פסחים דף סג.) השוחט הפסח על החמץ לא שייכא להכא ונראה לר"י דרבי מודה נמי דכל על לכתחלה ולמנוה על ממש ושאי הכא דגזירת הכחוב היא וכדפרישית ובדיעבד מכשר על בסמוך דומיא דהיא דפרק שמי הלחם (מנחות דף ז.) דאם סידר מערכת לחם הפנים שמים של שבע שבע ע"ל אמר רבין רואין את העליונות כאילו אינן ע"ל ונאם בעיני ונתת על המערכת לבונה מאי על בסמוך ורבי לטעמיה דאמר על בסמוך וגבי צויי לבונה טעמא נמי כיון דמשמע על בסמוך אמרינן דהאי על נמי לכתחילה בסמוך אמר חדא שלא יפרכו הלחם ועוד ע"ל דרבי יחיאל בסמוך ע"ל אמר רבי אומר ע"ל על המערכת בלוח מזה (שס סג.) גבי כבשי עזרת דכתיב והניף הכהן אותם על לחם הביטורים יכול ייח כבשים על גבי לחם תלמוד לומר על שני כבשים אי על שני כבשים יכול לחם על גבי כבשים תלמוד לומר על לחם הביטורים וכו' ר' חנינאי אומר מניה הלחם בין שמי יריכותיהם של כבשים ומניף ונמלא מקיים שמי מקראות הללו אמר רבי לפני מלך צ"ו אין עושין וכן לפני מלכה עושין כן אלא מניה זה כבד זה ומניף והא בעינן על אמר רב חסדא לרב המנונא לה רב המנונא לרב חסדא רבי לטעמיה דתניא וכו': רבי

- (א) ע"י יוחא יב. ויבואם ד.א. (ב) ויפסחם ס"ח פ"ט. (ג) מנחות סב. כח. (ד) מנחות כו. עח: פסחים סג: סנהדרין ג"ג. (ה) ז"ל (ו) ויפסחם ס"ח. (ז) ויפסחם ס"ח. (ח) ויפסחם ס"ח. (ט) ויפסחם ס"ח. (י) ויפסחם ס"ח. (יא) ויפסחם ס"ח. (יב) ויפסחם ס"ח. (יג) ויפסחם ס"ח. (יד) ויפסחם ס"ח. (טו) ויפסחם ס"ח. (טז) ויפסחם ס"ח. (יז) ויפסחם ס"ח. (יח) ויפסחם ס"ח. (יט) ויפסחם ס"ח. (כ) ויפסחם ס"ח.

מוסף רש"י

ונעשה אושפיזין לגבורה. שניה קדשי הקדשים בני בחלקו: כחש אפרים. שיראו לסמוך עליו וכחשו באמונתם: רד עם אל. ירד ניס על שבתם בהקב"ה: ישראל ממשלו. דיהודה שמתקדש למשול בהן: שכבר נאמר לוי למעלה. משה כחש במורה אלה יעמדו לצדק וגו' שמעון לוי יהודה: שכבר נאמר לוי למטה. בספר יהושע (ח) דכתיב וכל ישראל חקניו עומדים מזה ומזה לארץ נגד הכהנים והלוים אלמא הכהנים ולוים למטה היו: הראוי לשרת. לשאת את הארון דהיינו מן שלשים ועד כן חמשים: למטה. אלל הארון: אלו ואלו. ישראל ולוים למטה היו דכתיב בספר יהושע: על הר גרזים ועל הר עיבל. שכתב משה במורה על קפץ נחשון בן עמינדב ויורד לים תחילה שבוטחו בכחש אפרים ובמורה בית ישראל ויהודה עוד רד עם אל ועליו מפרש בבבלי יהושעני אלהים כי באו וגו' עד נפש מבעתי ביון מצולה ואין מעמד וגו' אל תשטמי שבולת מיס ואל תבלעני מצולה וגו' באותה שעה היה משה מאריך בתפלה אמר לו הקב"ה ידידי טובעים ביס ואתה מאריך בתפלה לפני אמר לפניו רבונו של עולם ומה בירי לעשות אמר לו דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה את ירך וגו' לפיכך זכה יהודה לעשות ממשלה בישראל ממשלותיו מה מעם יהודה לקדשו וישראל ממשלותיו משום דהים ראה וינוס תניא רבי אליעזר בן יעקב אומר אי אפשר לומר לוי למטה שכבר נאמר למעלה ואי אפשר לומר למעלה שכבר נאמר למטה הא כיצד וקני בהונה ולויה למטה והשאר למעלה רבי יאשיה אומר כל הראוי לשרת למטה והשאר למעלה רבי אומר אלו ואלו למטה הן עומדים הפכו פניהם כלפי הר גרזים ופתחו בברכה כלפי הר עיבל ופתחו בקללה מאי ע"ל על בסמוך כדתניא ונתת על המערכת לבונה וכה רבי אומר ע"ל על בסמוך אתה אומר על בסמוך או אינו אלא על ממש כשהוא אומר וסכות על הארון: הוי אומר על בסמוך: הפכו פניהם כלפי הר גרזים ופתחו בברכה כו': תנו רבנן ברוך בכלל ברוך בפרט ארור בכלל ארור בפרט וללמוד וללמוד לשמור ולעשות הרי ארבע